

Sygn. akt: *I 1 C 665/21 upr.*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2023 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja ds. rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sławomir Splitt

po rozpoznaniu dnia 8 maja 2023 roku w G. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **D. D.**

przeciwko **(...) spółce jawnej w G.**

o zadośćuczynienie, odszkodowanie i ustalenie odpowiedzialności na przyszłość

- zasądza od pozwanej **(...) spółki jawnej w G.** na rzecz powódki **D. D.** kwotę **10.000,00 złotych** (dziesięć tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 31 maja 2021 roku do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia;
- zasądza od pozwanej **(...) spółki jawnej w G.** na rzecz powódki **D. D.** kwotę **2.626,30 złotych** (dwa tysiące sześćset dwadzieścia sześć złotych trzydzieści groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 31 maja 2021 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania;
- oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- zasądza od pozwanej **(...) spółki jawnej w G.** na rzecz powódki **D. D.** kwotę **5.606,20 złotych** (pięć tysięcy sześćset sześć złotych dwadzieścia groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;
- nakazuje ściągnąć od pozwanej **(...) spółki jawnej w G.** na rzecz **Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni** kwotę **836,16 złotych** (osiemset trzydzieści sześć złotych szesnaście groszy) tytułem kosztów sądowych wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa;
- nakazuje ściągnąć od powódki **D. D.** na rzecz **Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni** kwotę **95,29 złotych** (dziewięćdziesiąt pięć złotych dwadzieścia dziewięć groszy) tytułem kosztów sądowych wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I1C 665/21 upr.

UZASADNIENIE

Powódka wniosła pozew przeciwko (...) spółce jawnej w G. o zapłatę:

- 10,000 złotych tytułem zadośćuczynienia,
- 4.065,00 złotych tytułem odszkodowania
- ustalenie odpowiedzialności za szkody mające powstać w przyszłości.

W uzasadnieniu wskazała, iż powyższego dochodzi w związku z krzywdą odniesioną w związku z upadkiem w hotelu (...) w J. prowadzonym przez pozwanego. Do wypadku doszło w dniu 14 stycznia 2020 roku kiedy powódka udawała się na zajęcia A. L., które miały odbyć się na basenie. Bezpośrednio przed wejściem na kompleks basenowy powódka poślizgnęła się na rozlanej na podłodze wodzie i upadła doznając licznych obrażeń, w tym złamania wgniecieniowego kości ramiennej, naderwania przedniej części przyczepu ścięgna mięśnia nadgrzebieniowego oraz uda prawego w postaci naderwania przyczepu mięśnia uda do guza kulszowego.

(vide: pozew, k. 3-5)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Nie kwestionował tego, iż powódka upadła w wyniku poślizgnięcia na wcześniej umytej podłodze. Wskazał jednak na to, iż zgodnie z procedurami w hotelu umyta podłoga zawsze jest oznaczana żółtym znakiem ostrzegawczym. Ponadto oczywistym jest to, iż okolicy basenu może znajdować się woda, która jest przenoszona przez osoby bezpośrednio wychodzące z basenu. Na podłodze nie było jednak porozlewanej wody. Nie jest również wykluczone to, iż obrażenia, na które powołuje się powódka powstały w zupełnie innych okolicznościach.

Wysokość zadośćuczynienia nie jest adekwatna do rozmiaru krzywd powódki.

Co do roszczenia o odszkodowanie to powódka nie wykazała związku przyczynowego pomiędzy kosztami leczenia, a powstałymi obrażeniami.

Obrażenia odniesione przez powódkę nie pozbawiły jej możliwości aktywności życiowej w dotychczasowym zakresie.

(vide: odpowiedź na pozew, k. 71-77)

Stan faktyczny:

D. D. w okresie od dnia 12 stycznia 2020 roku do dnia 26 stycznia 2020 roku zarezerwowała pobyt w hotelu (...) w J. w ramach turnusu z zajęciami wyszczuplającymi.

W dniu 14 stycznia 2020 roku w godzinach od 8.05 do 8.50 zostały zaplanowane zajęcia A. L. na małym basenie.

Udając się na te zajęcia, będąc w połowie drogi pomiędzy recepcją a drzwiami do basenu powódka poślizgnęła się na posadzce i upadła. Przyczyną upadku powódki była rozlana woda niewidoczna na białej podłodze holu.

Korytarz, na którym doszło do zdarzenia był miejscem ogólnodostępnym dla wszystkich gości hotelowych.

W notatce pracownika hotelu z dnia 14 stycznia 2019 roku zapisano: „pani z pokoju przewróciła się na mokrej (...) podłodze „do basenu”. Znaczek żółty stał. Ratownik przejął panią ode mnie”.

Powódka upadła na prawa stronę ciała – na bok. Czuła ból w ramieniu, nodze i kolanie. Podniosła się przy pomocy ratownika, przez pewien czas siedziała na ławeczce na basenie, a potem wróciła do pokoju gdzie położyła się.

Po około godzinie pobytu w pokoju w związku z tym, iż ból nie ustępował powiadomiła pogotowie, które na miejscu zaopatrzyło ją w zastrzyk przeciwbólowy.

W karcie zlecenia wyjazdu ratownictwa medycznego zapisano w przyczynie wezwania: urazy biodra, barku. W wywiadzie zapisano: upadek na tej samej wysokości na prawy bok. Zgłasza bóle barku i biodra po prawej stronie. W rozpoznaniu zapisano: upadek na tym samym poziomie wskutek potknięcia, poślizgnięcia. Stłuczenie barku i ramienia, stłuczenie biodra.

W dniu 16 stycznia 2020 roku powódka sporządziła notatkę, którą skierowała do menadżera hotelu. W notatce powódka również jako przyczynę upadku wskazała poślizgnięcie jednocześnie wskazując, iż w wyniku upadku doznała urazu prawego biodra oraz barku. Stwierdziła, iż rezygnuje z pobytu w pozostałej części turnusu.

W dniu 17 stycznia 2020 roku powódka opuściła hotel.

(potwierdzenie rezerwacji, k. 9-10; harmonogram, k. 11; karta zlecenia, k. 12-13; notatka dotycząca wydarzenia, k. 93-94; czynności do wykonania, 91-92; zeznania świadka I. R., k. 140-143, zeznania powódki, k. 143- 147)

Biegły z zakresu parkietów stwierdził, iż posadzka znajduje się w miejscu reprezentatywnym hotelu. Upadek nastąpił w obrębie korytarza pomiędzy schodkami a wejściem do basenu.

Powierzchnia drogi do basenu okryta jest płytkami o klasie antypoślizgowości R9 – to jest płytek nadających się na podłogi w holach hotelowych, korytarzach oraz schodach wewnątrz budynków mieszkalnych.

Biegły dokonał próby mycia posadzki przy użyciu mokrej myjki, po czym stwierdził, iż po myciu posadzka jest sucha.

Stwierdził, iż posadzka ta nie stwarza najmniejszego zagrożenia dla przemieszczających się po niej gościom bezpośrednio po umyciu. Nie istnieje potrzeba jej wyłączenia na czas konieczny do przeschnięcia.

Jednakże kałuża wody po wejściu w nią powoduje tzw. aquaplaning, szczególnie niebezpieczny przy pośpiechu. Pod podeszwą obuwia tworzy się poduszka wody, która zamyka przestrzeń między podeszwą obuwia, a posadzką podłogową wywołując poślizg stopy, co czasami przekłada się na utratę kontroli nad ciałem.

Rozlana woda może być niewidoczna na płytkach z pewnego punktu widzenia zależnego od oświetlenia.

(opinia biegłego, k. 156 – 175)

Biegły ortopeda stwierdził, iż powódka doznała w zakresie narządu ruchu złamania guzka większego prawej kości ramiennej o typie wgniecenia, częściowego uszkodzenia ścięgna mięśnia nagrzbietowego prawego, częściowego naderwania przyczepu bliższego mięśnia dwugłowego prawego uda z krwiakiem uda.

Złamanie guzka większego oraz częściowe uszkodzenie mięśnia nagrzbietowego należy rozpatrywać z punktu widzenia czynności barku jako jeden element. Uraz ten spowodował trwałą dysfunkcję prawego barku.

Uszkodzenie/naderwanie przyczepu bliższego (do guza kulszowego) ścięgna mięśnia dwugłowego prawego uda skutkowało trwałym zaburzeniem funkcji motorycznej prawego uda. Krwiak miał charakter przemijający. Wynikał z przebytego urazu a jego wielkość determinował nie tylko uraz, ale także przewlekłe schorzenie powódki – trombocytopenia, czyli zaburzenia krzepnięcia krwi, które przyczyniły się w sposób istotny do stwierdzonych rozmiarów krwiaka.

Stopień procentowego uszczerbku na zdrowiu, w oparciu o tabele ZUS Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku) wynosi 4 %, wynika z pozycji 109 i 113a tabeli i dotyczy trwałej dysfunkcji prawego barku. Dodatkowo naderwanie przyczepu bliższego mięśnia dwugłowego prawego uda skutkowało wystąpieniem trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 2 % w oparciu o pozycję 149.

Dysfunkcja barku prawego powstała wskutek złamania/wgniecenia guzka większego prawej kości ramiennej. Do guzka kości ramiennej przyczepiają się ścięgna stożka rotatorów, w tym ścięgna mięśnia nagrzbietowego, które zostały częściowo uszkodzone. Dlatego uszczerbek należy rozpatrywać łącznie, ponieważ skutki obu urazów pokrywają się.

Uraz mięśnia dwugłowego uda nie skutkował jego całkowitym zerwaniem, doszło do naderwania części jego włókien, co nie daje podstaw do oceny wysokości uszczerbku innej niż biegły podał – 2 %.

Całkowity uszczerbek na zdrowiu wynosi 6 % i wynika z następstw przedmiotowego zdarzenia.

Przez okres 1-2 tygodni dolegliwości bólowe mogły mieć dość duże natężenie, a następnie w miarę resorpcji krwiaków ustępować.

W związku ze zdarzeniem powódka potrzebowała pomocy i opieki osób trzecich przez okres około 6 tygodni od daty zdarzenia, w zakresie czynności dnia codziennego, np. robienie zakupów, przygotowywania posiłków, sprzątanie, częściowa pomoc przy czynnościach związanych z samoobsługą. Powódka nie była osobą obłożnie chorą i pewnego stopnia aktywność ruchowa była wskazana. Nie wymagała też bezwzględnego unieruchomienia prawego barku.

U powódki już w dacie wypadku występowały zmiany zwyrodnieniowe/degeneracyjne w obrębie prawego stawu ramiennego. Występował zespół ciasnoty barkowej, który powodował ograniczenie funkcji barku prawego.

Leczenie powódki mogło trwać około 3-4 miesięcy. Wygojenie się złamania wymagało około 6-8 tygodni. Wygojenie naderwanych struktur więzadłowych w obrębie stożka rotatorów oraz prawego uda potrzebowało około 6 tygodni. Dalsze leczenie polega na rehabilitacji i usprawnianiu narządu ruchu.

Stwierdzone urazy mają charakter stabilny i nie będą w przyszłości powodować zwiększenia dysfunkcji prawego barku oraz prawego uda.

Jako uzasadnione koszty leczenia – pozostające w związku z przedmiotowym zdarzeniem biegły wskazał koszty w łącznej kwocie 2.623,00 złotych.

(opinia biegłego ortopedy, k. 299-305)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd oparł na zaferowanych przez strony dowodach, które uznał za wiarygodne.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była kwestia zawinienia przez pozwanego upadku powódki, a w szczególności jej przyczyny. W tym zakresie Sąd dał wiarę zeznaniom powódki, iż przyczyną jej upadku była rozlana plama wody znajdująca się na posadzce. Pośrednio zeznania powódki znajdują potwierdzenie w notatce pracownika hotelu piszącego o tym, iż powódka poślizgnęła się na mokrej posadzce. Powyższe nie wyklucza tego, iż posadzka była wcześniej myta, jak również tego, iż w bezpośrednim jej sąsiedztwie został umieszczony znak ostrzegający przed możliwością poślizgu, przy czym ustaloną przyczyną wypadku była rozlana na posadzce woda.

Sąd ponadto oparł ustalenia faktyczne na opiniach obu biegłych, przy czym w zakresie dotyczącym opinii biegłego z zakresu parkietów należy wskazać, iż przeprowadzony przez niego w ramach opinii eksperyment dotyczący oceny śliskości posadzki po jej umyciu ma walor drugorzędny, zwłaszcza przy założeniu, iż biorący udział w tym eksperymencie wiedział czego on dotyczy, a zatem w powyższej sprawie odpadał element zaskoczenia będący źródłem upadku powódki. Znaczenie dla Sądu ma przede wszystkim stwierdzenie biegłego o możliwości upadku w przypadku wody rozlanej na posadzce, jak również to, iż woda rozlana na posadzce była niewidoczna.

Sąd również dał wiarę opinii biegłego ortopedy, która nie była kwestionowana przez strony procesu, a zawiera jasne, logiczne i niesprzeczne z treścią załączonych dokumentów wyjaśnienie zakresu krzywd odniesionych przez powódkę, czasu ich trwania, skutków na przyszłość.

Podstawa roszczenia powódki jest przepis art. 415 k.c. w związku z art. 445 i 446 k.c.

Podstawowe znaczenie dla określenia odpowiedzialności pozwanej ma kwestia jej zawinienia.

W ocenie Sądu wykazane zostało to, iż wynikiem poślizgnięcia się i upadku powódki była mokra posadzka. Powyższe wynika z treści notatki pracownika hotelu, jak również z treści zeznań powódki. Czy była to woda rozlana na posadzce,

czy też pozostałość po myciu podłogi – niedostatecznie starta, nie ma to znaczenia kluczowego, aczkolwiek Sąd uznaje za wiarygodne zeznanie powódki, iż miało to charakter plamy wody.

Zatem odpowiedzialność obsługi hotelowej polega na niedbałości wyrażającej się w niedostatecznym kontrolowaniu odcinka korytarza, w miejscu przeznaczonym dla publiczności, w okresie bezpośrednio poprzedzającym zajęcia.

Aby ekskulpować się od odpowiedzialności pozwana winna wykazać dbałość o ten odcinek, poprzez wdrożenie regulaminu, częstotliwości kontroli itd. Tymczasem poza informacją o tym, iż podłoga była myta (nie wiemy kiedy) strona pozwana niczego takiego nie wykazała. Odpowiedzialności pozwanej nie wyłącza umieszczenie znaku o śliskości posadzki, albowiem istotniejsze znaczenie ma brak kontroli pracowników nad stanem posadzki. Umieszczenie znaku nie może przenosić odpowiedzialności za upadek na osoby korzystające z posadzki, która wskutek niedostatecznego nadzoru personelu stanowi realne zagrożenie.

Wysokość zadośćuczynienia dochodzona przez powódkę znajduje uzasadnienie w wysokości procentowego uszczerbku na zdrowiu (6%), jak również czasokresie trwania leczenia (co najmniej 6 tygodni do uzyskania zrostu), dolegliwości dla powódki w pierwszym okresie (silne dolegliwości bólowe), jak również w dalszym okresie (przez konieczność korzystania z pomocy osób trzecich).

Z kolei zakres kosztów leczenia uznanych za uzasadnione znajduje odzwierciedlenie w opinii biegłego i załączonych rachunkach. Biegły w opinii w sposób szczegółowy odniósł się zarówno do precyzyjności załączonych faktur, jak również do ich związku z doznanymi przez powódkę urazami, a jego ocena jest logiczna i trafna. W formie tabeli Sad zamieszcza ją poniżej.

		zasadne	niezasadne	
a)	Faktura za USG barku (k. 22v.) – zasadna,	240,00 zł		
b)	Badanie (...) (k. 23) – bez związku,		380,00 zł	
c)	Usługi fizjoterapeutyczne (k. 24) niezasadne,		320,00 zł	
d)	Leczenie w formie masażu (k. 24v.) niezasadne,		240,00 zł	
e)	Konsultacja ortopedyczna (k. 25) – zasadne,	210,00 zł		
f)	RTG kręgosłupa (k. 25v.) – zasadne,	128,10 zł		

g)	Konsultacja ortopedyczna (k. 26) – zasadne,	210,00 zł		
h)	RTG barku (k. 26v.) – zasadne,	102,50 zł		
i)	USG barku (k. 27) – zasadne,	222,00 zł		
j)	Faktura za leki (k. 27v.) – zasadne za wyjątkiem leków C. oraz K.,	150,70 zł	58,70 zł	
k)	USG barku (k. 28) – zasadne,	193,00 zł		
l)	Faktura za usługę medyczną wymaga doprecyzowania (?),		193,00 zł	
m)	Konsultacja ortopedyczna (k. 29) – zasadne,	210,00 zł		
n)	Faktura za temblak (k. 29v.) – zasadne,	35,00 zł		
o)	Sesja rehabilitacyjna z konsultacją (k. 30) – zasadne,	130,00 zł		
p)	Usługi fizjoterapeutyczne (k. 31) – niezasadne,		440,00 zł	
q)	Usługi fizjoterapeutyczne (k. 32) zasadne,	195,00 zł		

r)	Usługi fizjoterapeutyczne (k. 33) – zasadne.	600,00 zł		
		2 626,30 zł	1 631,70 zł	4 258,00 zł

Sąd oddalił powództwo w zakresie dotyczącym ustalenia odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości opierając się na twierdzeniu biegłego o tym, iż stwierdzone urazy mają charakter stabilny i nie będą w przyszłości powodować zwiększenia dysfunkcji prawego barku oraz prawego uda.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 98 i 108 k.p.c. Powódka wygrała proces w 89,77%, a koszty przez nią poniesione to 6.655,32 złotych (część niewykorzystanej zaliczki na biegłego ortopedę została jej zwrócona.) Pozwany wygrał proces w 10,23% przy koszcie poniesionym 3.600,00 złotych. Różnica kosztów powódki i pozwanego to 5.606,20 złotych (5.974,48 złotych - 368,28 złotych).

Sąd ściągnął od stron koszty wynagrodzenia biegłego z zakresu parkietów w zakresie niepokrytym zaliczką powódki to jest w wysokości 931,48 złotych, od powódki w wysokości 10,23 %, to jest 95,29 złotych, a od pozwanej 89,77 %, to jest 836,19 złotych.